

ozna problematika) efemerna žurnalistika, revijalna, beletristička i poetička literatura, katedre, pultovi i pulpiti, u jednu riječ svi mediji informacija, impregnirani internacionalnim frazama ili arbitrarnim pseudoklasičnim kompozitima pa i okazionalnim artefaktima, maltretiraju auditorij i blefiraju naivnu ili iritiraju benevolentnu publiku. U čemu su od autohtonih lucidnije ili akcesibilnije ekspresije, verbi gratia, asikuracija, dekerigmatiziranje, devotan, divinitet, eternitet, inkarnacija, imortalan, Bog kreator, omniscientan, omnipotentan, omnipresentan, trinitet, revelacija, sacerdocij, virginálni maternitet, etc. etc?

In fine, rezime i didaskalija prezentirane meditacije: Tuđe poštuj, a svojim se dići!

RIJEČI ZA DOMOVINU

Ivo Balentović

Ne treba velikih riječi da te slavimo, Domovino,
dosta su tihe, male riječi, riječi pritišale ljubavi,
dosta je maleni, skromni cvijet
da se stavi na neki humak, na neki od tvojih žrtvenika,
dosta je tiha molitva koja
 zajedno sa žuborima izvorskim spominje tvoje ime.

Dosta je, dosta je мало vatre u srcu, u oku,
u šapatu.

Dosta je samo šutnjom, samo mislima,
odati počast mrtvima i živima,
kročeći pepelištima, razbojištima, grobljima.

Dosta je samo to. I ne treba velikih zastava,
dosta je mala zastava u svijesti duše ojađene,
dosta je samo šapat, ne treba gromkih uzvika.

Dosta je samo to, Domovino,
samo to —
što izvire iz dubine bića.

Dosta je toliko, Domovino.